

Yndislig fægur – Oyndarfjarðar kirkja 160 ár

Sunnudagin var hátíðargudstænasta í Oyndarfjarða kirkju í sambandi við, at kirkjan fylti 160 ár.

Tað var 12. sunnudag eftir trinitatis í árinum 1838 - tann 2. september, at Oyndarfjarða kirkja varð vígd. Hetta varð hátíðarhildið sunnudagin 6. september, sum var 13. sunnudagur eftir trinitatis.

Klokkan 12 var gudstænasta, har Jógvan Fríðrikson prædikaði og klokkan 18 var hátíðargudstænasta, har Hans Jacob Joensen, bispur prædikaði.

Eftir gudstænastuna um kvöldið varð boðið til samkomu við einum náttúrðabita í kjallaranum hjá Eivindi, og nýttu eini stórhundrað fólk høvð at stökka inn á gólvíð. Niðanfyrir prenta vit prædikuna hjá Jógvani Fríðrikson. Í blaðnum í morgin prenta vit prædikuna hjá Hans Jacob Joensen, bisp.

Myndirnar hevur Jón Ingi Ejdesgaard tikið

Halgidómurin, Guðs egna hús, - bústaðurin hjá hinum livandi Guði. Hetta prýðiliga húsið, ið er evnað úr deyðiligum lutum. Hetta húsið, bygt úr sama livleysa tilfari eins og onnur hús í bygðini. Og tó, -hetta tempelið er bústaður hjá hinum livandi Guði.

Tað er ikki tilfari, ikki útsjónin, ið ger húsið heilagt. Heilagur er halgidómurin, tí hann er vígdur í Guðs egna navni í bøn og forbøn. Soleiðis er guðshúsið meira enn øll onnur hús, - tað er á serstakan hátt sæti fyrri Guðs nærveru. Í halgidóminum er Guð at finna. Í halgidóminum hoyrir hann bøn biðin í anda og sannleika.

Fólkið í Oyndarfirði fekk í arv frá fedrunum eitt heilagt hús. Kirkjan er okkara halgidómur og sum guðshús eitt heilagt stað.

Vit hava eina serstaka virðing fyrri kirkjunni. Vit fara hövliga og síðiliga at. Her er ein dāmur, ein heilag

kvirra. Her er ein so væl-signaður friður. Bønin lættir veingir og stígur upp til hin livandi Guð. Her ljóðar lovsangurin til Harrans heiður og pris.

Fyri okkum í fólkakirkjunni er eingin ivi um, at kirkjan er halgidómur Guðs. Tað merkir sjálvsagt ikki, at Guð er avmarkaður og staðbundin. Tað merkir júst tað mótsatta, at Guð er hátt upphevjaður yvir jørð og allar lutir. Sum hin upphevjaði er Guð eisini at finna í øðrum kirkjum og samkomum, og vitjar við sínum heilaga anda og ger orðið um Jesus livandi.

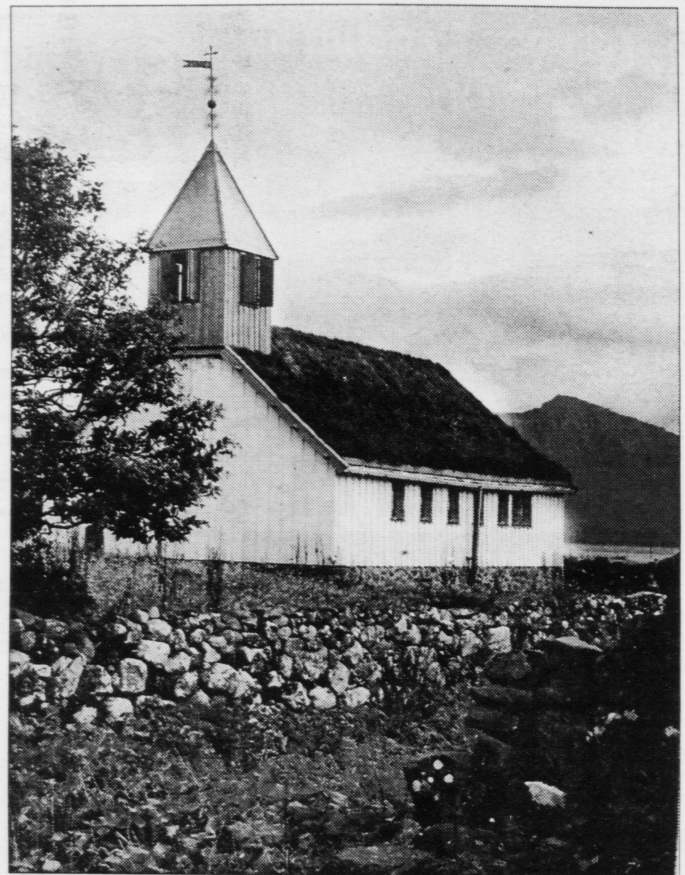
Guð ynskta at gera trúna og guðsbarnalívið meira í-tøkiligt, og tess vegna kallaði hann hin mæta kongin Sálomon at byggja sær halgidóm. Soleiðis sæð er talan um Guðs bústað ítøkilig, sjálvt um vit kenna orðini úr Apostlasøguni: "Men ikki býr hin hægsti í tí, sum gjørt er við manna hond-

um." (Ap. 7,48)

Sum verandi á einum staði og samstundis allastaðni er lívsins Guð ikki avmarkaður ella staðbundin. Hann er omanfyri alt og tó mitt í øllum. Hann er á hesum staði og samstundis á øðrum staðum. Hann er altíð nærverandi, har hann verður ákallaður í anda og sannleika. Guð er ein livandi andi, og har andi Harrans er, har er frælsi.

So sonni hesi orðini eru, líkaso avgerðandi er at varnast bíbilska sannleikan um halgidómin. Nú kirkjan fyllir 160 ár er hóskaði at vísa á tað andaliga ríkidóm-ið, ið gjørdist lutur okkara.

Í fyrri Kongabók kapitl 8 verður sagt frá, tá arkin varð flutt niðan í templið. Væl og gjølla frásagt um vígsluna av templinum, at halgidómurin verður reistur menniskjum til signingar. Aðalendamálið hjá templinum er at vera staðið, har menniskju koma saman í

Oyndarfjarðar kirkja er ein av teimum gomlu trækirkjunum. Tó er hon øðrvísi á tann hátt, at hon er málad innan og hvít uttan, meðan hinar vanligu vóru tjørubráddar

øllum lívsins víðurskiftum. Koma í gleði og sorg, í angist og ótta. Koma inn í Guðs hús og finna náði, finna hvíld og frið við fótur frelsarans.

Sálomon kongur var ein visur maður, og fáur fekk hjartari guðgívið ljós. Sálomon sigur frá, at faðir hansara Dávid ætlaði at byggja navni Harrans eitt hús. "Men Harrin segði við Dávid, faðir mín: Tað er

rætt av tær at hugsa um at byggja navni mínum hús; - tó skalt ikki tú byggja húsið, men sonur tín, ið kemur av lendum tínum, hann skal byggja navni mínum hús." (1. Kong. 8,18f)

Og so biður kongurin eina inniliga og hjartalørandi bøn. Hann veit, at Guð er hátt upphevjaður og yvir øllum. Hann veit, at Guð býr í himlinum og ikki í húsum gjørd av manna-hond. Hann visti og trúði, at ein halgidómur var menniskjum givin sum gríðstaður. Eitt fríðskjól, ein náðikelda, ein miðstöð fyrri Guðs kraft til frelsu.

Alt hetta veit Sálomon og heldur fast við breiddina í hesum sannleika, at hin staðleysi Guð letur seg finna í einum húsi. Til tess at vísa á hendan eftir manna hugsan fjøltáttada sannleikan, skulu vit lesa eitt brot úr bønini, kongurin bað, aðrenn templið varð vígt.

"Ja, Harri, Guð Ísraels, lat nú orðið vera fast og satt, sum tú talaði við tænarar tín Dávid, faðir mín! — Men man Guð veruliga búgva á jørðini? Sí himnarnir, ja himnanna himnar taka teg ikki; hvussu nógv minni tá hetta húsið, sum eg havi bygt! — Snúgv tær nú, Harri, Guð mín, at eyðmjúku bøn og ákallan tænarar tíns, og lýð á tað róp og ta bøn, sum tænarar tín ber

fram fyrri ásjón tína; — lat eygu tíni vera opin yvir hesum húsi nátt og dag, yvir tí staði, har tú hevur sagt, at navn títt skal búgva - so at tú hoyrir bønir tær, sum tænarar tín biður horvandi móti hesum staði! — Ja, tú hoyri ta bøn, ið tænarar tín og fólk títt Ísrael biðja horvandi móti hesum staði; tú hoyri hana í himni, har tú býrt; tú hoyri og fyrirgevi!" (1. Kong. 8,26-30)

So mangan hevur kristnin sannað, at halgidómurin er ein dýrabær gáva. At hugsa sær stórleikan í hesum, at koma inn í eitt hús, har Guðs navn býr. So mangan komu vit boygð til jarðar við bøn um fyrigving syndanna, hjálp og frelsu. Tað kendist bókstaviliga, at tað lættnaði. At syndabyrðan varð tikin av herðunum. At fótur varð settur á klettin, at vit glað og lættari í sinni fóru heimaftur at húsum.

Aðrar tíðir kendist vitjanin borin av lovsangi. Tað var so nógv at takka fyrri. Friður við Guð, ein so væl-signa vælvera í hjartanum. Sangur og gleði, umvend-ing og endurføding. Sálín frøddist og sang lovsang. Eisini ytri umstøður elvdu fram gleði og tókk. Matur og klæði, hús og heim. Lív og heilsa.

Og so ikki at gloyma lívsins stóra undur, - tey smáu bønini. Løtur við skírnarfund, har gróðursetanin í Kristusi veitir endurføding til livandi vónar. Fermingin við síni álvarsamu áminning og staðfesting. Hjúnavigsla

Tværgudstænastur vóru í Oyndarfirði sunnudagin í sambandi við hátíðarhaldið